

✖ Este Ajunul Crăciunului. În antreul casei lor, Maria și Fritz așteaptă cu nerăbdare să fie chemați de părinți în sala cea mare, pentru a-și primi darurile de Crăciun. Așteptările sunt mari, căci renumitul Naș Drosselmeier se ocupă personal de făurirea jucăriilor pentru cei doi copii.

✖ Însă cei doi copii nu au nicio idee despre cadourile pe care le vor primi în acest an, căci până să fie împodobit pomul, părinții nu i-au lăsat să intre deloc în camera cea mare. Ei pot doar să presupună ceea ce le-a făurit nașul în acest an. Fritz spunea ceva despre niște soldați și un roib, pe care să-l poată călări, căci urma să preia conducerea escadronului, în schimb Maria credea că nașul îi va făuri un castel cu o grădină minunată, unde se afla și un lac pe care pluteau lebede.(* roib = Cal cu părul roșcat sau brun)

✖ A venit și clipa mult așteptată. Părinții i-au chemat în camera cea mare pe cei doi copii, iar aceștia au rămas încântați văzând cât de frumos împodobit era pomul de iarnă. Maria primise într-o cutie măiestrit lucrată, un castel făurit de nașul Drosselmeier, care avea înăuntrul său mai mulți curteni, ce se mișcau pe baza unui mecanism de ceasornic...

✖ ...iar Fritz își căpătase și el soldații și calul. Copiii erau încântați de darurile din acest an și nu mai conțineau cu joaca, deși ora se făcea din ce în ce mai târzie.

✖ Însă, la un moment dat, Maria descoperi în lada cu jucării o păpușă foarte elegantă, deși chipul său putea fi considerat oarecum caraghios, datorită gurii mari, împodobită cu două șiruri de dinți așcuțiți - un Spărgător de Nuci.

✖ Spărgătorul de Nuci îi plăcu deosebit de mult Mariei, care îl luă pe acesta sub protecția ei. Fu făcută și o mică demonstrație a Spărgătorului de Nuci, iar Maria alese pentru aceasta o nucă mititică, pentru a nu-i cauza vreun rău păpușii.

✖ Veni și ora de culcare. Copiii își strânseseră jucăriile, mulțumiră părinților și nașului Drosselmeier pentru cadourile primite și apoi plecară la culcare. În lada cu jucării a copiilor tronau soldații lui Fritz, iar lângă păpușa favorită a Mariei, se afla Spărgătorul de Nuci.

✖ Cu puțin timp înaintea orei 12, în camera în care dormea Maria, se stârni din senin un freamăt ciudat - parcă în aer plutea o amenințare stranie.

✖ Și iată că fetița, putu să vadă niște lucruri ieșite din comun, de-a dreptul înspăimântătoare pentru ea. Dintr-o crăpătură, apărură o făptură înspăimântătoare la vedere - într-un singur trup, se aflau șapte capete de șoarece, fiecare cu o coroană de aur pe cap. Iar în spatele

său, mășăluiau o grămadă de alți șoareci, care păreau să se pregătească de o bătălie ce urma să fie dată chiar acolo, în camera fetei.

La vederea șoarecilor, Maria se dădu speriată la o parte, lovindu-se de geamul dulapului cu jucării, care se sparse în bucăți, răbind-o și pe fetiță. Jucăriile simțiră pericolul ce venea dinspre armata șoarecilor, și se puseră în mișcare.

Spărgătorul de Nuci preluă rolul de comandant suprem al armatei jucăriilor și le îndemna pe acestea la lupta împotriva neamului șoricesc.

Spărgătorul de nuci porunci toboșarilor să bată în tobele lor, pentru ca armata jucăriilor să fie mai motivată în lupta împotriva șoricimii.

Sub comanda Spărgătorului de nuci, escadronul primit în dar de Fritz duse câteva victorii însemnate. Însă bătălia nu era deloc echilibrată, căci dacă numărul jucăriilor rămânea același, șoricimea își improspăta mereu forțele.

În cameră nu mai se vedea nimic, din cauza fumului provocat de armele angrenate în bătălie.

În cele din urmă, armata șoarecilor scoase din joc o mare parte a jucăriilor, iar bătălia urma să se încheie în scurt timp cu victoria rozătoarelor.

Spărgătorul de Nuci se afla acum față în față cu însăși Regele Șoarecilor – dihania aceea cu șapte capete încoronate. Iar în spatele păpușii se aflau alți șoareci care deveneau amenințatori pentru spărgător.

Maria nu mai putu suporta să vadă cum favoritul ei este pe cale de a pierde bătălia, și a fi nimicit de neamul șoricesc. Prin urmare, fetița își scoase papucul din picior și-l aruncă drept în Regele Șoarecilor. Și cum îl lovi, totul se liniști în jur, de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Șoarecii dispărură, iar jucăriile se aflau acum cu toate la locurile lor.

Însă în urma evenimentelor întâmplate ieri, Maria rămăsese cu o rană din pricina tăieturii de la geam. Fetița avea și puțină febră, iar când se trezi, văzu că toți cei din jur erau foarte îngrijorați de starea ei.

Maria aduse în discuție evenimentele întâmplate după miezul nopții, însă mama o asigură că nu fusese totul decât un vis.

Însă Nașul Drosselmeier, care se găsea și el acolo, părea să aibă o explicație a celor spuse de fetiță, referitoare la războiul văzut de ea între armata șoarecilor și jucăriile aflate sub

comanda Spărgătorului de Nuci. Și astfel, Nașul Drosselmeier începu să depene 'Povestea Nucii cu Coaja Tare.'

În urmă cu foarte mulți ani, la curtea unui rege și a unei regine, se năștea fetița acestora, preafrumoasa prințesă Pirlipat.

Însă cu puțin timp înainte de nașterea fetiței, s-a întâmplat ceva aparte la curtea regelui și a reginei. Trebuie spus că regina era neîntrecută în prepararea mâncărilor, și din acest motiv, regele a rugat-o personal să-i pregătească o porție de cârnați, cum numai ea știa să facă.

Regina și-a luat treaba în serios, a mers la bucătărie și a început să prepare cârnații aceia. Slămina sfârâia în tigiaie și răspândea în jur un miros ademenitor.

Deodată s-a auzit o voce ascuțită, care i-a cerut reginei niște slănină. Regina s-a uitat și a văzut că în încăpere pătrunsese Regina Neamului șoricesc.

Deși îi era nu știu cum, regina nu îndrăzni să o refuze, și îi îngădui acesteia să se înfrupte din bucățile de slănină puse deoparte pentru cârnații regelui.

Însă în scurt timp, tot neamul șoricesc pătrunse în bucătărie, și dădu gata aproape toată slămina. Regina îi izgoni, căci se temea că nu va mai rămâne nimic pentru cârnații regelui, și cu ultimele rămășițe de slănină pregăti masa pentru soțul său.

Însă când regele gustă din cârnați, mai că i se făcu rău, așa de puțină slănină aveau aceștia. Întrebă ce s-a întâmplat, și aflară toată povestea cu Regina șoarecilor și confrății ei.

Fu dată porunca să se stârpească cât mai degrabă neamul șoricesc, care se făcea vinovat pentru că îndrăznea să infulece slămina regelui. Iar ceasornicarul curții - Christian Elias Drosselmeier, găsi numaidecât soluția la problema aceasta. El întocmi niște cuști meșteșugit lucrate, în care căzură pradă aproape toți șoarecii din ținut.

Însă Regina șoarecilor scăpă, și întâlnind-o din nou pe regina care tocmai pregătea la bucătărie masa regelui, îi spuse că în curând va avea un copil, numai că acesta îi va purta blestemul din chiar momentul nașterii.

Și iată că mai apoi se născu preafrumoasa prințesă Pirlipat, iar în timp ce aceasta era păzită de doică, Regina șoarecilor se strecură în patul fetiței, și o mușcă de chip.

Și din cauza mușcăturii aceleia, prințesa căpătă un chip monstruos, de nimeni n-ar mai fi

putut recunoaște în ea pe gingașa făptură de odinioară.

Regele dădu un decret, prin care îi porunca ceasornicarului palatului - Christian Elias Drosselmeier, care se făcuse vinovat că nu stârpise tot neamul șoricesc, să găsească un leac pentru urâtenia prințesei Pirlipat, altminteri își va pierde capul.

Drosselmeier avea la dispoziție doar patru săptămâni pentru a găsi leacul cu pricina. Ceasornicarul ceru permisiunea să lucreze la chestiunea aceasta cu astrologul palatului, căci treaba era cât se poate de grea. Și iată că după ce consultară amândoi stelele și cărțile vechi, Drosselmeier găsi leacul pentru ca prințesa Pirlipat să-și recapete înfățișarea cea gingașă de odinioară. Trebuia găsită nuca Krakatuk, care avea o coajă foarte tare, iar miezul acesteia să-i fie servit prințesei, de către un tânăr care urma să spargă nuca cu dinții săi. Tânărul trebuia apoi să se dea șapte pași înapoi, și totul va reveni la normal.

Însă Astrologul și cu Drosselmeier, căutară nuca timp de 15 ani, prin toată lumea aceasta. În cele din urmă, Drosselmeier merse la fratele său, și după ce-i povesti toate cele întâmplate, acesta îi spuse că el are nuca cu pricina.

Astrologul citi în stele, și văzu că cel care urma să spargă nuca Krakatuk, era chiar fiul fratelui ceasornicarului Drosselmeier, practic nepotul lui Drosselmeier. Astrologul spuse că cel mai potrivit lucru ar fi, să ducă nuca Krakatuk la palatul regelui, unde urmau să vină fel de fel de tineri să-și încerce norocul - cel care reușea să facă acest lucru, urma să o ia de soție pe preafrumoasa Pirlipat, eliberată de vrajă. Însă nepotul lui Drosselmeier să nu se grăbească spre palat să-și încerce norocul, căci după ce regele va vedea că toți tinerii care s-au prezentat să spargă nuca au eșuat, va făgădui drept răsplată nu doar mâna fiicei sale, ci întreg regatul.

Zis și făcut. Nuca fu dusă la palat, iar nepotul lui Drosselmeier aștepta să se dea noul decret de către rege. Trebuie spus că tânărul era foarte frumos la înfățișare, și totodată un distins cavaler - în timpul său liber, el spărgea cojile nucilor pentru domnișoarele din jurul său, și le înmâna politicos miezul.

Într-adevăr, lucrurile se petreceau exact așa cum citise astrologul în stele. Tinerii veniți la palat să spargă nuca Krakatuk, nu reușeau altceva decât să-și stirbească dantura, nicidecum să ajungă la miez. Dentiștii regatului îi luau în primire, căci tinerii aveau nevoie imediată de tratament serios, pentru a li se pune dinții la loc.

Văzând că nimeni nu este în stare să spargă nuca Krakatuk, regele dădu un decret, în care preciza că acela care va reuși să o vindece pe fiica sa, va primi nu doar mâna acesteia, ci și întreg regatul. Atunci se înfățișă la palat și nepotul ceasornicarului Drosselmeier.

Tânărul reuși să spargă coaja tare a nucii Krakatuk, și îi întinse apoi politicos miezul acesteia prințesei Pirlipat.

Pe dată prințesa își recapătă frumusețea de odinioară

Tânărul Drosselmeier se dădu șapte pași înapoi, însă la al șaptelea se împiedică, și o omorî și pe Regina șoarecilor care aflându-se acolo, voia să se încredințeze că blestemul ei va dăinui veșnic. Cu ultimele puteri, regina îl blestemă pe tânăr, să fie vânat de către fiul ei, iar pe deasupra să se transforme într-un spărgător de nuci pocit și pitic.

Blestemul Reginei șoarecilor prinse imediat contur, iar tânărul Drosselmeier se transformă într-o pocitanie aidoma prințesei Pirlipat pe vremea când aceasta se afla sub vrajă.

Când aceasta îl văzu, se scârbi într-atât de mult de el, încât îl alungă de-ndată de la palat, nemaiputând fi vorba de vreo nuntă.

Însă astrologul prevăzu că tânărul prefăcut acum în Spărgător de Nuci își va relua cândva înfățișarea de odinioară și va ajunge să stăpânească regatul acela. Dar pentru a se împlini aceste lucruri, multe altele trebuiau să se îndeplinească mai întâi.

КОНЕЦ СФАРСИТУЛ ПАРТИИ Редактор А. Стаховська Укрнімониторинг, Київ-133,
Щорса, 18 Міністерство культури УССР № 4157 1991 р. Ціна 30 коп.